

Oude wijn in nieuwe zakken

Met de verkiezingen in zicht buitelden de politici weer over elkaar heen om hun geweldige plannen voor de toekomst te etaleren. Het zou verfrissend zijn geweest als er echt nieuwe vergezichten zouden zijn geschetst, die werkelijk iets zouden kunnen bijdragen aan de oplossing van zich lang voortslepende kwesties. Helaas waren het weer de alom bekende stokpaardjes die werden afgestoft en na de verkiezingen opnieuw de kast ingaan. Zo hield ook de aftrek van de hypotheekrente de gemoederen weer volop bezig. Waar het voor onze liberalen een no-go is om hierin wijzigingen aan te brengen, willen de andere partijen de aftrek helemaal afbouwen. Waar zij nog in verschillen, is in de termijn van afbouw.

Bij de invoering van de Wet Inkomstenbelasting 2001 is ook een dergelijke termijn ingevoerd, namelijk maximaal dertig jaar. De Belastingdienst heeft echter op dit moment geen idee welke belastingplichtigen die termijn in 2031 al hebben benut. Er zijn mensen die na 2001 hebben bijgeleend en voor dat deel een nieuwe termijn van dertig jaar hebben gekregen. Ook zijn er mensen die gescheiden zijn en mogelijk overwaarde hebben gerealiseerd bij verkoop van hun woning. Daarmee hebben ze een eigen woningreserve, zodat een deel van de rente niet aftrekbaar is. Wie van de partners voor welk deel nog aftrek kan claimen is in de praktijk vaak onduidelijk. Het is daarom tijd om schoon schip te maken met al deze lapmiddelen en voor alle bestaande en toekomstige huiseigenaren helderheid te creëren.

De veel gehoorde motivatie voor het in stand houden van de aftrek is, dat nieuwe toetreders geen huis kunnen

kopen zonder aftrek. Om hen een zetje in de rug te geven, is eerder de overdrachtsbelasting voor deze groep naar beneden aangepast. Ook was er de mogelijkheid om een zogenaamde jubelton te ontvangen van ouders.

Als ik de berichten moet geloven, hebben al deze maatregelen alleen maar een prijsopdrijvend effect gehad. Het is misschien tijd om een keer door de zure appel heen te bijten en tot een evenwichtige markt te komen. Een ander veel gehoord geluid betreft het verminderen van de regeldruk. Zo willen de BBB, de CU en D66 een jaarlijkse 'Vereenvoudigingsdag' instellen. En de tot (demissionair) minister gepromoveerde Vincent Karremans wenst een rigoureuze afschaffing of afzwakking van vijfhonderd regels, waarvan de meeste zijn bedacht en ingevoerd onder de kabinetten van Rutte.

Misschien is er een klein beetje hoop nu de door werkgevers bij te houden CO₂-kilometerregistratie van werknemers lijkt te worden geschrapt. Inmiddels zijn ook de beleidsmakers tot de conclusie gekomen dat dit uitsluitend veel werk heeft gebracht – en daarmee gepaard gaande kosten – zonder tastbare resultaten.

Het zou mooi zijn als de politieke partijen de afschaffing van de Wtza-jaarverantwoording de volgende keer in hun verkiezingsprogramma's zouden zetten. Maar de nieuwe regeringspartijen mogen dat natuurlijk ook in hun Regeerakkoord opnemen. Daar wil ik dan graag met een wijntje op proosten.

*Richard Mastwijk
van helder*